

کسانی که با اسرائیل می‌ایستند، با اسرائیل در دادگاه خواهند ایستاد

مقدمه

از دوم مارس ۲۰۲۵، اسرائیل محاصره کامل غزه را اعمال کرده و تمام کمک‌های بشردوستانه، از جمله غذا، آب و تجهیزات پزشکی را مسدود کرده است، که منجر به پیامدهای فاجعه‌بار، از جمله گرسنگی گسترده، مرگ‌ومیر و فروپاشی سیستم‌های بهداشتی شده است. گزارش‌ها از کودکانی خبر می‌دهند که به حالت اسکلتی درآمده‌اند، یادآور کسانی که از اردوگاه‌های کار اجباری نازی‌ها آزاد شدند، و بیمارستان‌هایی که به دلیل کمبود تجهیزات قادر به درمان بیماران نیستند. این اقدامات که توسط سازمان عفو بین‌الملل به‌عنوان نسل‌کشی تعیین شده و توسط نظرسنجی اخیر کارشناسان نسل‌کشی تأیید شده است، قوانین بین‌المللی بشردوستانه (IHL)، قانون یهودی (هلاخا) و اقدامات پیشگیرانه‌ای را که در سال ۲۰۲۴ توسط دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) دستور داده شده بود، نقض می‌کند. پرونده نسل‌کشی آفریقای جنوبی علیه اسرائیل در دیوان بین‌المللی دادگستری که در دسامبر ۲۰۲۳ آغاز شد، با شواهد **actus reus** (عمل فیزیکی) و **mens rea** (قصد) تحت کنوانسیون نسل‌کشی ۱۹۴۸ پشتیبانی می‌شود. تعهدات قانونی و اخلاقی تحت کنوانسیون نسل‌کشی و چارچوب مسئولیت حفاظت (R2P)، که توسط قانون کمک خارجی ایالات متحده تقویت شده است، بر ضرورت جهانی پیشگیری از نسل‌کشی، «جرم جرایم»، تأکید دارد. این مقاله به تشریح این نقض‌ها، دستورات دیوان بین‌المللی دادگستری و شواهد حمایت‌کننده از پرونده آفریقای جنوبی می‌پردازد و تأکید می‌کند که رهبران سیاسی که علی‌رغم شواهد قوی از نسل‌کشی در جریان به حمایت از اسرائیل ادامه می‌دهند، ممکن است با اتهامات کمک و ترغیب به نسل‌کشی و جنایات جنگی تحت قوانین بین‌المللی و داخلی مواجه شوند، که اهمیت عمیق اخلاقی و تاریخی این بحران را برجسته می‌کند.

نقض قوانین بین‌المللی

قانون بین‌المللی بشردوستانه، که توسط کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹، پروتکل‌های الحاقی و IHL عرفی اداره می‌شود، استانداردهای روشنی برای حفاظت از غیرنظامیان در طول درگیری‌های مسلحانه تعیین می‌کند. اقدامات اسرائیل در غزه چندین اصل اساسی را نقض می‌کند:

1. حفاظت از غیرنظامیان و ممنوعیت گرسنگی دادن:

- کنوانسیون چهارم ژنو (ماده ۲۷) رفتار انسانی با غیرنظامیان را الزامی می‌کند و اقداماتی که باعث رنج غیرضروری می‌شوند را ممنوع می‌کند. ماده ۵۴ پروتکل الحاقی اول و IHL عرفی (قانون ۵۳ کمیته بین‌المللی صلیب سرخ) صراحتاً گرسنگی دادن به غیرنظامیان به‌عنوان روشی برای جنگ را ممنوع می‌کند. اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) گرسنگی عمدی را به‌عنوان جنایت جنگی طبقه‌بندی می‌کند (ماده ۸(۲)(ب)). (xxv).

- محاصره اسرائیل، که از مارس ۲۰۲۵ تمام غذا، آب و تجهیزات پزشکی را مسدود کرده است، به‌طور بی‌رویه ۲.۳ میلیون غیرنظامی غزه را هدف قرار داده و منجر به مرگ‌های مستند ناشی از گرسنگی و سوءتغذیه شدید

شده است، همان طور که توسط سازمان عفو بین الملل گزارش شده (۲۰۲۵). این امر نسل کشی را تشکیل می دهد، همان طور که توسط سازمان عفو بین الملل و نظرسنجی کارشناسان نسل کشی تأیید شده است، که استدلال می کنند محرومیت عمدی معیارهای کنوانسیون نسل کشی را برآورده می کند (سازمان عفو بین الملل، ۲۰۲۵؛ نظرسنجی کارشناسان نسل کشی، ۲۰۲۴).

2. تعهد به تسهیل کمک های بشردوستانه:

○ ماده ۷۰ پروتکل الحاقی اول و قانون ۵۵ کمیته بین المللی صلیب سرخ از طرفین می خواهد که اجازه دهند کمک های بشردوستانه سریع و بدون مانع به غیرنظامیان ارائه شود. ممنوعیت کامل کمک توسط اسرائیل، از جمله کاروان های تحت حمایت مالی ایالات متحده، این تعهد را نقض می کند، با گزارش UNRWA که هیچ کمکی به مدت بیش از ۱۴ هفته به غزه وارد نشده است (گزارش وضعیت UNRWA شماره ۱۷۲، ۲۰۲۴).

3. مجازات جمعی:

○ ماده ۲۳ کنوانسیون چهارم ژنو مجازات جمعی را ممنوع می کند. محاصره کل جمعیت غزه را به دلیل اقدامات حماس مجازات می کند، که جنایت جنگی محسوب می شود، همان طور که توسط دیده بان حقوق بشر برجسته شده است (۲۰۲۳).

4. قانون کمک خارجی ایالات متحده (بخش ۶۲۰I):

○ بخش ۶۲۰I کمک نظامی به کشورهایی که کمک های بشردوستانه ایالات متحده را محدود می کنند، ممنوع می کند. محاصره اسرائیل از کمک های تحت حمایت مالی ایالات متحده، که توسط یک یادداشت لو رفته وزارت امور خارجه مستند شده است (DAWN، ۲۰۲۵)، این قانون را نقض می کند، با قانون گذارانی مانند سناتور برنی سندرز که خواستار تعلیق کمک نظامی شده اند (سندرز، ۲۰۲۴). این امر منعکس کننده الزام اخلاقی و قانونی برای پیشگیری از نسل کشی است، که با دعوت کنوانسیون نسل کشی برای اقدام علیه چنین جرایمی هم راستاست.

نقض قانون یهودی (هالاخا)

قانون یهودی، یا هالاخا، مبتنی بر تورات، تلمود و تفاسیر ربانی، بر رفتار اخلاقی، حتی در جنگ، تأکید دارد. اصول کلیدی شامل موارد زیر است:

1. پیکواخ نفس:

○ اصل پیکواخ نفس (نجات جان)، ریشه در تلمود (یوما ۸۵ب)، حفظ جان انسان را تقریباً بر تمام دستورات دیگر اولویت می دهد. محاصره، که باعث گرسنگی و مرگ می شود، مستقیماً با این اصل در تضاد است، زیرا زندگی غیرنظامیان را به طور غیرضروری به خطر می اندازد.

2. قوانین جنگ (دین میلخاما):

○ مایمونی، در میسنة تورا (قوانین پادشاهان و جنگ هایشان ۶:۷)، مقرر می کند که در طول محاصره، یک طرف باید باز بماند تا به غیرنظامیان اجازه دسترسی به ملزومات داده شود، و محاصره کامل را ممنوع می کند. محاصره کامل اسرائیل، که تمام نقاط ورودی را مسدود کرده است، این قانون را نقض می کند و باعث رنج گسترده در میان غیرنظامیان، از جمله کودکان، شده است، همان طور که توسط OHCHR گزارش شده است (۲۰۲۵).

به‌عنوان کشوری که با ارزش‌های یهودی شناخته می‌شود، اقدامات اسرائیل با دستورات اخلاقی هلاخا، به‌ویژه پیکواخ نفس، که خواستار اولویت دادن به حفظ جان است، در تضاد است.

نقض اقدامات پیشگیرانه دیوان بین‌المللی دادگستری

دیوان بین‌المللی دادگستری، در پرونده نسل‌کشی آفریقای جنوبی علیه اسرائیل، اقدامات موقت الزام‌آوری را در سال ۲۰۲۴ برای پیشگیری از نسل‌کشی و اطمینان از دسترسی بشردوستانه صادر کرد:

- ۲۶ ژانویه ۲۰۲۴: به اسرائیل دستور داد تا از اقدامات تحت ماده دوم کنوانسیون نسل‌کشی، از جمله کشتار، ایجاد آسیب‌های جدی و ایجاد شرایطی که منجر به تخریب فیزیکی می‌شود، جلوگیری کند و کمک‌های بشردوستانه را تضمین کند (دستور دیوان، ۲۰۲۴).
- ۲۸ مارس ۲۰۲۴: به دلیل بدتر شدن شرایط، از جمله قحطی، دیوان بر نیاز به کمک‌های بشردوستانه بدون مانع در سراسر غزه تأکید کرد (دستور دیوان، ۲۰۲۴).
- ۲۴ مه ۲۰۲۴: به اسرائیل دستور داد تا حمله نظامی خود در رفح را متوقف کند و شرایطی را تضمین کند که منجر به تخریب فیزیکی فلسطینیان نشود، با تأکید بر دسترسی بدون مانع به کمک (دستور دیوان، ۲۰۲۴).

محاصره کامل اسرائیل از مارس ۲۰۲۵، که تمام کمک‌ها را مسدود کرده و به گرسنگی منجر شده است، مستقیماً این دستورات را نقض می‌کند. اظهارات مقامات اسرائیلی، مانند اعلام بزالل اسموتریچ، وزیر دارایی، در آوریل ۲۰۲۵ مبنی بر اینکه «حتی یک دانه گندم وارد غزه نخواهد شد» (Middle East Eye، ۲۰۲۵)، نشان‌دهنده عدم پایبندی است و پرونده آفریقای جنوبی را تقویت می‌کند.

تعهدات قانونی تحت کنوانسیون نسل‌کشی

کنوانسیون پیشگیری و مجازات جرم نسل‌کشی ۱۹۴۸ تعهدات خاصی را بر دولت‌ها برای پیشگیری و مجازات نسل‌کشی، که به‌عنوان اقداماتی تعریف شده است که با قصد نابودی، کامل یا جزئی، یک گروه ملی، قومی، نژادی یا مذهبی انجام می‌شود (ماده دوم)، تحمیل می‌کند. تعهدات کلیدی شامل موارد زیر است:

1. پیشگیری (ماده اول):

- دولت‌ها باید تمام اقدامات در توان خود را برای پیشگیری از نسل‌کشی، از جمله اقدامات دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی برای توقف اقدامات نسل‌کشی در جریان، انجام دهند. حکم دیوان بین‌المللی دادگستری در سال ۲۰۰۷ در پرونده بوسنی علیه صربستان روشن کرد که دولت‌ها باید زمانی که بر بازیگران مرتکب نسل‌کشی، مانند از طریق تأمین تسلیحات یا حمایت سیاسی، نفوذ دارند، اقدام کنند (دیوان، ۲۰۰۷).
- در غزه، دولت‌هایی که به اسرائیل کمک نظامی یا اقتصادی ارائه می‌دهند، مانند ایالات متحده، بریتانیا و آلمان، باید اطمینان حاصل کنند که حمایت آنها نسل‌کشی را تسهیل نمی‌کند. عدم اقدام خطر نقض این تعهد را به همراه دارد.

2. مجازات (ماده سوم):

- دولت‌ها باید افراد مسئول نسل‌کشی، از جمله همدستی، را تحت پیگرد قرار دهند یا تحویل دهند (ماده سوم). این امر در مورد مقامات اسرائیلی صدق می‌کند، همان‌طور که توسط احکام بازداشت دیوان کیفری بین‌المللی در نوامبر ۲۰۲۴ برای گرسنگی به‌عنوان جنایت جنگی نشان داده شده است (دیوان، ۲۰۲۴).

3. عدم همدستی (ماده سوم(ه)):

- دولت‌ها نباید در نسل‌کشی همدست باشند، از جمله از طریق ارائه تسلیحات یا حمایت از بازیگرانی که اقدامات نسل‌کشی انجام می‌دهند. کشورهایی که به اسرائیل سلاح تأمین می‌کنند، در صورتی که این تسلیحات محاصره را تسهیل کنند، خطر همدستی دارند (سازمان عفو بین‌الملل، ۲۰۲۵).

4. صلاحیت و همکاری (مواد پنجم و ششم):

- دولت‌ها باید قوانین داخلی را برای اجرای کنوانسیون وضع کنند و با دادگاه‌های بین‌المللی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری و دیوان کیفری بین‌المللی همکاری کنند. پرونده آفریقای جنوبی، که توسط بیش از ۳۰ دولت حمایت می‌شود، این همکاری را منعکس می‌کند و دیوان را تحت فشار قرار می‌دهد تا اسرائیل را پاسخگو کند (بیانیه مطبوعاتی دیوان، ۲۰۲۵).

تعهدات قانونی تحت مسئولیت حفاظت (R2P)

مسئولیت حفاظت، که در سال ۲۰۰۵ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد تأیید شد (سند نتایج اجلاس جهانی، بندهای ۱۳۸-۱۳۹)، دولت‌ها را موظف می‌کند که جمعیت‌ها را از نسل‌کشی، جنایات جنگی، پاکسازی قومی و جنایات علیه بشریت محافظت کنند. R2P از سه رکن تشکیل شده است:

1. رکن اول: مسئولیت دولت:

- هر دولت باید جمعیت خود را از نسل‌کشی محافظت کند. اسرائیل، به‌عنوان قدرت اشغالگر در غزه، با اعمال محاصره‌ای که باعث گرسنگی و مرگ می‌شود، در این تعهد ناکام مانده است (OHCHR، ۲۰۲۵).

2. رکن دوم: کمک بین‌المللی:

- جامعه بین‌المللی باید از طریق ابزارهای دیپلماتیک، بشردوستانه و غیره به دولت‌ها کمک کند. کشورهایی مانند اردن و مصر تلاش کرده‌اند تا کمک ارائه دهند، اما محاصره اسرائیل این تلاش‌ها را مانع شده است (Middle East Eye، ۲۰۲۵).

3. رکن سوم: پاسخ به موقع و قاطع:

- اگر دولتی در حفاظت از جمعیت خود ناکام ماند، جامعه بین‌المللی باید اقدامات جمعی، از جمله از طریق شورای امنیت سازمان ملل، انجام دهد. عدم پایبندی اسرائیل به دستورات دیوان بین‌المللی دادگستری این تعهد را فعال می‌کند، هرچند وتوی ایالات متحده اقدامات را مسدود کرده است (شورای امنیت سازمان ملل، ۲۰۲۴).

شواهد نسل‌کشی: Actus Reus و Mens Rea

پرونده نسل‌کشی آفریقای جنوبی استدلال می‌کند که اقدامات اسرائیل در غزه، از جمله محاصره سال ۲۰۲۵، نسل‌کشی را تشکیل می‌دهد، همان‌طور که توسط سازمان عفو بین‌الملل و کارشناسان نسل‌کشی تأیید شده است:

1. Actus Reus (اقدامات فیزیکی):

- کنوانسیون نسل‌کشی (ماده دوم) نسل‌کشی را به‌عنوان اقداماتی تعریف می‌کند که شامل کشتار، ایجاد آسیب‌های جدی جسمی یا روانی و تحمیل شرایط زندگی‌ای است که برای تخریب فیزیکی طراحی شده‌اند. محاصره اسرائیل این معیارها را برآورده می‌کند:

- **کشتار و آسیب‌های جدی:** مرگ‌های ناشی از گرسنگی، کودکان اسکلتنی و فروپاشی بیمارستان‌ها کشتار و آسیب‌های جدی را تشکیل می‌دهند (سازمان عفو بین‌الملل، ۲۰۲۵).
- **شرایط زندگی:** محاصره شرایطی را برای تخریب فیزیکی ایجاد می‌کند، با بیش از نیمی از جمعیت غزه که با گرسنگی «فاجعه‌بار» روبرو هستند (OHCHR، ۲۰۲۵).

2. Mens Rea (قصد):

- کنوانسیون نیازمند قصد نابودی، کامل یا جزئی، یک گروه (فلسطینیان در غزه) است. اظهارات مقاماتی مانند یوآو گالانت (۲۰۲۳)، بزلال اسموتریچ (۲۰۲۵) و موشه ساد (۲۰۲۵) نشان‌دهنده قصد گرسنگی دادن به ساکنان غزه است، همان‌طور که توسط سازمان عفو بین‌الملل و واشنگتن پست گزارش شده است (۲۰۲۵).

مسئولیت قانونی برای رهبران سیاسی حامی اسرائیل

رهبران سیاسی که علی‌رغم شواهد قوی از نسل‌کشی در جریان به حمایت از اسرائیل ادامه می‌دهند، خطر اتهامات کمک و ترغیب به نسل‌کشی و جنایات جنگی تحت قوانین بین‌المللی و داخلی را به جان می‌خرند، زیرا اقدامات آنها ممکن است نقض‌های اسرائیل را تسهیل یا ممکن سازد:

1. قانون بین‌المللی:

- **کنوانسیون نسل‌کشی (ماده سوم(ه)):** همدستی در نسل‌کشی شامل ارائه حمایت مادی، مانند تسلیحات، بودجه یا پوشش دیپلماتیک، است که اقدامات نسل‌کشی را تسهیل می‌کند. رهبران در کشورهای مانند ایالات متحده، بریتانیا و آلمان، که به اسرائیل تسلیحات و کمک نظامی ارائه می‌دهند، ممکن است مسئول باشند اگر حمایت آنها محاصره را ممکن سازد. به‌عنوان مثال، ایالات متحده سالانه بیش از ۳ میلیارد دلار کمک نظامی ارائه می‌دهد، علی‌رغم شواهد نسل‌کشی (گزارش‌های ۲۰۲۵، CRS؛ سازمان عفو بین‌الملل، ۲۰۲۵).
- **اساسنامه رم (ماده ۲۵(ج)):** دیوان کیفری بین‌المللی می‌تواند افرادی را که در جنایات جنگی، از جمله گرسنگی، کمک، ترغیب یا یاری می‌کنند، تحت پیگرد قرار دهد. ارائه تسلیحات یا مسدود کردن قطعه‌نامه‌های سازمان ملل می‌تواند چنین کمکی را تشکیل دهد. گروه‌های حقوق بشری خواستار تحقیقات علیه مقامات ایالات متحده، بریتانیا و آلمان به دلیل نقش آنها در تسلیح اسرائیل شده‌اند، با استناد به همدستی در گرسنگی و نسل‌کشی (گاردین، ۲۰۲۵).
- **IHL عرفی:** دولت‌ها و افراد نباید به نقض‌های IHL کمک کنند. رهبرانی که حمایت بی‌قید و شرط ارائه می‌دهند، خطر مسئولیت برای تسهیل جنایات جنگی، مانند مجازات جمعی و گرسنگی را دارند. حکم دیوان بین‌المللی دادگستری در سال ۲۰۰۷ در پرونده بوسنی علیه صربستان تأسیس کرد که دولت‌هایی که بر مرتکبان نفوذ دارند باید برای پیشگیری از نسل‌کشی اقدام کنند، یا مسئولیت را بپذیرند (دیوان، ۲۰۰۷).
- **صلاحیت جهانی:** برخی دولت‌ها اجازه پیگرد جرایم بین‌المللی را بدون توجه به محل وقوع آنها می‌دهند. رهبران ممکن است در کشورهایی مانند اسپانیا یا بلژیک، که صلاحیت جهانی در موارد نسل‌کشی اعمال شده است، با اقدامات قانونی مواجه شوند (الجزیره، ۲۰۲۵).

2. قانون داخلی:

○ قانون ایالات متحده:

- بخش ۶۲۰I قانون کمک خارجی کمک نظامی به کشورهایی که کمک‌های بشردوستانه ایالات متحده را محدود می‌کنند، ممنوع می‌کند. رهبرانی که نقض‌های اسرائیل را نادیده می‌گیرند، همان‌طور که توسط DAWN مستند شده است (۲۰۲۵)، ممکن است با چالش‌های قانونی داخلی برای نقض این قانون

مواجهه شوند، به‌ویژه با توجه به درخواست‌های قانون‌گذارانی مانند سناتور برنی سندرز برای تعلیق کمک (سندرز، ۲۰۲۴).

■ قانون اجرای کنوانسیون نسل‌کشی (U.S.C. § 1091 18) اجازه پیگرد شهروندان ایالات متحده به دلیل همدستی در نسل‌کشی را می‌دهد. مقاماتی که کمک به اسرائیل را مجاز می‌کنند، ممکن است هدف قرار گیرند، به‌ویژه اگر دادگاه‌ها تشخیص دهند که چنین حمایتی اقدامات نسل‌کشی را تسهیل می‌کند (DAWN، ۲۰۲۵).

■ سازمان‌های غیردولتی علیه مقامات ایالات متحده شکایت‌هایی را مطرح کرده‌اند، با ادعای نقض قوانین داخلی و بین‌المللی با ادامه فروش تسلیحات به اسرائیل، با پرونده‌هایی که در دادگاه‌های فدرال در انتظار هستند (رویترز، ۲۰۲۵).

○ قانون بریتانیا:

■ قانون دیوان کیفری بین‌المللی ۲۰۰۱ پیگرد شهروندان بریتانیایی به دلیل کمک به جنایات جنگی یا نسل‌کشی را ممکن می‌سازد. صادرات تسلیحات به اسرائیل، علی‌رغم شواهد نسل‌کشی، چالش‌های قانونی علیه مقامات بریتانیایی را برانگیخته است، با فعالانی که به دنبال توقف مجوزها هستند (الجزیره، ۲۰۲۵).

■ کد رفتاری وزارت بریتانیا رعایت قانون بین‌المللی را الزامی می‌کند و عدم رسیدگی به همدستی می‌تواند به پاسخگویی داخلی منجر شود، همان‌طور که در تحقیقات عمومی درباره فروش تسلیحات دیده می‌شود (گاردین، ۲۰۲۵).

○ قانون آلمان:

■ قانون جرایم علیه حقوق بین‌الملل آلمان (VStGB) همدستی در نسل‌کشی و جنایات جنگی را جرم‌انگاری می‌کند. صادرات مداوم تسلیحات به اسرائیل، علی‌رغم دستورات دیوان بین‌المللی دادگستری، به شکایت‌هایی علیه مقامات آلمانی منجر شده است، با دادگاه‌هایی که بررسی می‌کنند آیا صادرات تعهدات بین‌المللی را نقض می‌کند (DW، ۲۰۲۵).

■ تعهد قانون اساسی آلمان به حقوق بشر، که در چارچوب قانونی پس از هولوکاست ریشه دارد، فشار بر رهبران برای اجتناب از همدستی را افزایش می‌دهد (وزارت امور خارجه فدرال آلمان، ۲۰۲۵).

○ سایر حوزه‌های قضایی:

■ کشورهایمانند کانادا، فرانسه و هلند، با قوانین داخلی که همدستی در جرایم بین‌المللی را جرم‌انگاری می‌کنند، با فشار فزاینده‌ای برای تحقیق درباره رهبرانی که از اسرائیل حمایت می‌کنند، مواجهه هستند. به‌عنوان مثال، قانون جرایم علیه بشریت و جنایات جنگی کانادا اجازه پیگرد مقامات درگیر در صادرات تسلیحات را می‌دهد (رویترز، ۲۰۲۵).

■ قانون کیفری فرانسه شامل مفادی برای همدستی در نسل‌کشی است و سازمان‌های غیردولتی شکایت‌هایی علیه مقامات به دلیل فروش تسلیحات به اسرائیل مطرح کرده‌اند (لوموند، ۲۰۲۵).

3. مطالعات موردی و سوابق:

○ دارفور (۲۰۰۹): دیوان کیفری بین‌المللی احکام بازداشت برای مقامات سودانی، از جمله به اتهام همدستی در نسل‌کشی، صادر کرد و سابقه‌ای برای پیگرد رهبرانی که از طریق حمایت مادی جنایات را ممکن می‌سازند، ایجاد کرد (دیوان، ۲۰۰۹).

○ سربرنیتسا (۱۹۹۵): دیوان کیفری بین‌المللی برای یوگسلاوی سابق افراد را به اتهام کمک و ترغیب به نسل‌کشی با ارائه حمایت لجستیکی محکوم کرد، که مسئولیت برای مشارکت‌های غیرمستقیم را تأسیس کرد

(دیوان کیفری بین‌المللی برای یوگسلاوی سابق، دادستان علیه کرسیتیچ، ۲۰۰۱).

- **میانمار (۲۰۱۷):** گزارش‌های سازمان ملل خواستار تحقیقات درباره بازیگران بین‌المللی که در طول نسل‌کشی روهینگیا به میانمار تسلیحات تأمین کردند، شدند و خطر همدستی برای دولت‌ها و رهبران را برجسته کردند (شورای حقوق بشر سازمان ملل، ۲۰۱۸).
- این سوابق نشان می‌دهند که رهبرانی که از طریق تسلیحات، بودجه یا پوشش دیپلماتیک از اسرائیل حمایت می‌کنند، ممکن است با بررسی مشابهی مواجه شوند، به‌ویژه با افزایش شواهد نسل‌کشی.

4. پیامدهای عملی:

- **پیگرد دیوان کیفری بین‌المللی:** احکام بازداشت دیوان کیفری بین‌المللی در نوامبر ۲۰۲۴ برای مقامات اسرائیلی به اتهام گرسنگی به‌عنوان جنایت جنگی نشان‌دهنده تحقیقات فعال است که ممکن است به رهبران خارجی که حمایت می‌کنند، گسترش یابد. سازمان‌های غیردولتی مانند سازمان عفو بین‌الملل از دیوان کیفری بین‌المللی خواسته‌اند تا مقامات ایالات متحده، بریتانیا و آلمان را به اتهام همدستی بررسی کند (سازمان عفو بین‌الملل، ۲۰۲۵).
- **شکایت‌های داخلی:** رهبران با چالش‌های قانونی داخلی فزاینده‌ای مواجه هستند، با شکایت‌هایی در ایالات متحده، بریتانیا و آلمان که نقض قوانین ملی ممنوع‌کننده همدستی در نسل‌کشی و جنایات جنگی را ادعا می‌کنند (رویترز، ۲۰۲۵؛ DW، ۲۰۲۵).
- **پیامدهای شهرت و سیاسی:** رهبران خطر واکنش عمومی و آسیب به شهرت را دارند، همان‌طور که در اعتراضات و کمپین‌هایی که مقامات حامی اقدامات اسرائیل را هدف قرار داده‌اند، دیده می‌شود (الجزیره، ۲۰۲۵).
- **تحریم‌ها و ممنوعیت‌های سفر:** رهبرانی که در همدستی دخیل هستند ممکن است با تحریم‌ها یا محدودیت‌های سفر مواجه شوند، همان‌طور که در موارد مربوط به مقامات سودانی و سوری دیده شده است (شورای امنیت سازمان ملل، ۲۰۱۱).

5. شواهد ایجاد کننده مسئولیت:

- **گزارش‌های سازمان عفو بین‌الملل:** مستندسازی دقیق محاصره اسرائیل به‌عنوان نسل‌کشی، با دعوت به پاسخگویی برای دولت‌هایی که آن را ممکن می‌سازند (سازمان عفو بین‌الملل، ۲۰۲۵).
- **نظرسنجی کارشناسان نسل‌کشی:** نظرسنجی سال ۲۰۲۴ که اقدامات اسرائیل را به‌عنوان نسل‌کشی تأیید می‌کند، فشار بر دولت‌های حامی را افزایش می‌دهد (نظرسنجی کارشناسان نسل‌کشی، ۲۰۲۴).
- **دستورات دیوان بین‌المللی دادگستری:** عدم پایبندی اسرائیل به دستورات ۲۰۲۴ مبنای قانونی برای پاسخگویی دولت‌های حامی به دلیل ناکامی در پیشگیری از نسل‌کشی فراهم می‌کند (دستورات دیوان، ۲۰۲۴).
- **گزارش‌های سازمان ملل:** هشدارهای کارشناسان سازمان ملل درباره «نسل‌کشی در حال وقوع» در غزه دولت‌هایی را که به حمایت ادامه می‌دهند، دخیل می‌کند (OHCHR، ۲۰۲۵).

نسل‌کشی به‌عنوان «جرم جرایم»

نسل‌کشی تحت قانون بین‌المللی «جرم جرایم» است، لکه‌ای پاک‌نشده در تاریخ بشر به دلیل قصد آن برای نابودی گروه‌های کامل. این اصطلاح توسط رافائل لمکین در سال ۱۹۴۴ ابداع شد و در کنوانسیون نسل‌کشی ۱۹۴۸ تدوین شد، با هدف پیشگیری از جنایاتی مانند هولوکاست. کنوانسیون نسل‌کشی، R2P و قوانین داخلی مانند قانون کمک خارجی ایالات

متحد، یک الزام قانونی و اخلاقی برای پیشگیری و مجازات نسل‌کشی تحمیل می‌کنند، با دولت‌ها و رهبرانی که برای بی‌عملی یا همدستی پاسخگو هستند.

حمایت از پرونده آفریقای جنوبی در دیوان بین‌المللی دادگستری

پرونده آفریقای جنوبی، که توسط بیش از ۳۰ دولت حمایت می‌شود، با عدم پایبندی اسرائیل به دستورات دیوان بین‌المللی دادگستری، حمایت بین‌المللی، شواهد بشردوستانه و اقدامات دیوان کیفری بین‌المللی تقویت می‌شود. خطر اتهامات علیه رهبران سیاسی حامی اسرائیل بر فوریت رسیدگی به این بحران تأکید دارد.

نتیجه‌گیری

محاصره کامل اسرائیل بر غزه از مارس ۲۰۲۵ نسل‌کشی را تشکیل می‌دهد، که قانون بین‌المللی بشردوستانه، قانون یهودی و اقدامات دیوان بین‌المللی دادگستری را نقض می‌کند. کنوانسیون نسل‌کشی و R2P تعهدات سختی را بر دولت‌ها برای پیشگیری و مجازات نسل‌کشی تحمیل می‌کنند، تعهداتی که اسرائیل و حامیانش خطر نقض آنها را دارند. رهبران سیاسی که از طریق تسلیحات، بودجه یا پوشش دیپلماتیک به حمایت از اسرائیل ادامه می‌دهند، علی‌رغم شواهد قوی از نسل‌کشی، ممکن است با اتهامات کمک و ترغیب به نسل‌کشی و جنایات جنگی تحت قانون بین‌المللی و داخلی، از جمله قانون کمک خارجی ایالات متحده، قانون دیوان کیفری بین‌المللی بریتانیا و VStGB آلمان، مواجه شوند. جامعه بین‌المللی باید قاطعانه برای متوقف کردن این جنایات و اجرای عدالت اقدام کند، و اطمینان حاصل کند که کسانی که در این بحران با اسرائیل می‌ایستند، در دادگاه پاسخگو خواهند بود.

استنادهای کلیدی

- گزارش وضعیت UNRWA شماره ۱۷۲
- سازمان عفو بین‌الملل: محاصره اسرائیل
- OHCHR: نسل‌کشی در حال وقوع
- دستورات دیوان ۲۰۲۴
- اظهارات اسموتریچ
- DAWN: بخش ۶۲۰I
- سندرز: قانون کمک خارجی
- احکام بازداشت دیوان کیفری بین‌المللی
- بوسنی علیه صربستان
- نتایج اجلاس جهانی ۲۰۰۵
- دیده‌بان حقوق بشر: IHL در غزه